

РЕШЕНИЕ

№ 19722

гр. София, 12.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 18.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **3934** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Жалбоподателят ЕТ „МПИ-М. И.“, ЕИК:[ЕГН], със седалище [населено място], [жк], [жилищен адрес] представлявано от М. В. И. чрез от адв. Ч. оспорва Ревизионен акт /РА/ № Р-22221321000070-091-002 от 29.09.2021 г., издаден от М. А. К. – орган, възложил ревизията, и А. Л. И. – ръководител на ревизията, потвърден от директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП с решение № 10/ 04.01.2022 г., в частта му, с която е доначислен данък добавена стойност /ДДС/ за данъчен период м.08/2020г. в размер на 38 820,94 лв. и лихва за забава в размер на 4 309,22 лв. В жалбата е въведено оплакване, че в описаната част ревизионният акт е незаконосъобразен, явно необоснован и немотивиран. Твърди, че в рамките на производството са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Моли съда да обяви за нищожен РА № Р-22221321000070-091-002 от 29.09.2021 г. , алтернативно да отмени същия като недопустим, незаконосъобразен, необоснован и неправилен. Счита, че обясненията на М. Т. няма как да касаят обекта, използван като склад след освобождаване на магазина на [улица], защото складът не е нейна собственост, а на Н. Я.. Излага доводи, че настъпилото наводнение на 06.07.2020 г. се явява непреодолима сила от извънреден характер, същото няма как да се предвиди от жалбоподателя и за същото не може да му бъде вменена вина. Сочи, че за по- голяма част от бракуваните стоки ще бъде налице хипотезата на чл. 80, ал. 1, т. 4 от ЗДДС, тъй като част от стоката е била с изтекъл срок на годност и подлежи на бракуване на

друго основание. Твърди, че административният орган тенденциозно не представя цялата преписка по ревизионното производство, а в хода му не е обсъдил всички факти и обстоятелства. Претендира разноски по представен списък.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован се представлява от адв. Ч., която поддържа жалбата. В подробни писмени бележки, навежда аргументи в подкрепа на твърденията си.

Ответникът – Директорът на дирекция ”ОДОП” при ЦУ на НАП – [населено място], редовно призован чрез юриск. М. намира жалбата за неоснователна и моли съда да я отхвърли. Счита, че в хода на съдебното производство не са ангажирани доказателства, които да доведат до фактически установявания, различни от тези в ревизията и в мотивите на решението на ДОДОП. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

СГП редовно уведомена не изпраща представител в производството.

Първоначално производството е образувано под № 1986/2022г. на АССГ. С решение № 1792/21.03.2023г. по адм. д. № 1986/2022г. на АССГ жалбата срещу РА е отхвърлена. С решение № 4552 от 11.04.2024г. по адм. д. №11141/2023г. на ВАС посоченият по- горе съдебен акт е отменен и делото е върнато за ново разглеждане, със задължителни указания за приобщаване на непредставени с административната преписка доказателства и за излагане на допълнителни мотиви по отношение на част от доказателства, събрани във връзка с извършена насрещна проверка.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221321000070-020-001 от 07.01.2021 г., връчена на 07.01.2021 г., последователно изменена със Заповед №Р-22221321000070-020-002 от 05.03.2021 г., връчена на 05.03.2021 г. и Заповед №Р-22221321000070-020-003 от 02.04.2021 г., връчена на 07.05.2021 г., всички издадени от М. А. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП София, определена като компетентен орган за възлагане на ревизията /ОВР/, на основание чл. 11, ал. 3 от Закона за Националната агенция за приходите /ЗНАП/, във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, със Заповед №РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП София, е възложено извършването на ревизия на М. В. И., ЕГН [ЕГН], с ЕТ „МПИ – МИХАИЛ ИВАНОВ“ с ЕИК [ЕГН]. Ревизията е възложена за определяне на задълженията на търговеца по ЗДДС за данъчен период от 01.08.2020 г. до 31.08.2020 г. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221321000070-092-001/22.06.2021 г., връчен на 15.07.2021 г. Със същия е направено предложение за определяне на задължения за ДДС и лихви в размер на 44 007,50 лв., при декларирани такива в размер на 2 000,00 лв.

Ревизираното лице е упражнило правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК и срещу издадения му РД е подал писмено Възражение с вх. №59-00-168#3 от 30.08.2021 г. Възраженията са преценени с РА като неоснователни.

Ревизията е приключила с издаването на РА №Р-22221321000070-091-002 от 29.09.2021 г., връчен на 10.10.2021 г. със същия са установени задължения в размер на 40 820,94 лв. и лихви в размер на 4 309,22 лв., при деклариран ДДС за внасяне в размер на 2000,00 лв.

В хода на ревизията е установено, че ЕТ „МПИ - МИХАИЛ ИВАНОВ“ е регистриран на 21.12.2004 г. по ф. дело №13794 на Софийски градски съд /СГС/ и вписан в Агенцията по вписванията на 19.01.2009 г. Търговецът е регистриран за целите на ЗДДС от 27.10.2006 г. Основната му дейност е продажба на авточасти, консумативи и автомобили. Търговецът декларира, че е извършвал дейността в нает магазин, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван до м. декември 2017 г. и нает склад, находящ се на [улица].

Видно от справка за актуално състояние на всички действащи трудови договори, от ЕТ са подавани 5 уведомления по чл. 62 от Кодекса на труда /КТ/ за сключени трудови договори. Към ревизирия периода всички те са прекратени. М. И. е самоосигуряващо се лице в ЕООД „МПИ-АУТО“ с ЕИК[ЕИК].

За обективното установяване на всички факти от значение за определяне на данъчните задължения на жалбоподателя по ЗДДС и обезпечаване на необходимите доказателства, в хода на ревизията са извършени процесуални действия и са събрани доказателства, отразени и коментирани в РД, представляващ неразделна част от оспорвания РА по см. на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК до ревизираното лице са изготвени следните 3 искания за представяне на документи и писмени обяснения: /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221321000070-040-001/27.01.2021 г. – връчено по електронен път на 04.02.2021 г., ИПДПОЗЛ №Р-22221321000070-040-002/12.03.2021 г. – връчено по електронен път на 17.03.2021 г. и ИПДПОЗЛ №Р-22221321000070-040-003/21.06.2021 г., което до издаване на РД не е връчено. В отговор по първите 2 искания по електронен път с вх. №59-00-1681/04.03.2021 г. и на 29.03.2021 г. са представени документи, отразени и коментирани в доклада.

На основание чл. 57 от ДОПК е изпратено искане за предоставяне на документи и писмени обяснения от трето лице /ИПДПОТЛ/ №Р-22221321000070-041-001 от 16.06.2021 г. до М. С. Т. /наемодател на магазин на [улица]/. В отговор по искането на 21.06.2021 г. са представени документи, отразени в РД.

Съставен е Протокол №Р-22221321000070-ППД-001/ 15.06.2021 г., с който са присъединени доказателства от извършена преди ревизията проверка за установяване на факти и обстоятелства /ПУФО/, документирана с Протокол №П-22221320132525-073-001 от 11.12.2020 г.

На 01.06.2021 г. е направено посещение на магазин, който търговецът посочва като нает, находящ се в [населено място] [улица], което е документирано с Протокол №1715463/01.06.2021 г. Установено е, че към този момент в помещението не са намерени стоки.

След анализ на събраните доказателства са констатирани следните обстоятелства:

Установено е, че през ревизирия период търговецът е декларирал една извършена облагаема доставка на резервни части за автомобили по опис, за което е издадена ф-ра №[ЕГН] от 10.08.2020 г. с данъчна основа 10 000,00 лв. и начислен ДДС в размер на 2 000,00 лв. Към фактурата е приложен опис на продадените стоки. Посочената облагаема доставка е потвърдена с РА.

Ревизията е по повод извършена на жалбоподателя ПУФО, приключила с Протокол

№П-22221320132525-073-001 от 11.12.2020 г. В хода на проверката от жалбоподателя е представен Протокол за брак №1/30.07.2020 г. и Заповед от 01.08.2020 г. за ликвидация на негоден материален актив за бракуване на стоки с обща стойност 194 104,71 лв. Търговецът е декларирал, че стоките са бракувани, вследствие на природно бедствие - проливен дъжд на 06.07.2020 г. вечерта към 21:20 ч., който е причинил наводнение в склада на търговеца, находящ се на адрес: [населено място], [улица]. При бракуването на стоките не е начислен ДДС на основание чл. 80, ал. 2 от ЗДДС- погиване, заради влияние на непреодолима сила.

В хода на ревизията жалбоподателят е предоставил писмени обяснения, в които декларира, че при наводнението е подаден сигнал на телефон 112, но не е осъществил контакт с оператор, съответно не са пристигнали компетентни органи, които да удостоверят наводнението.

Приложена е Справка от 04.12.2020 г., изготвена от Национален институт по метеорология и хидрология за стойността на измерените валежи през м. 07.2020 г. и по- конкретно за 06.07.2020 г. Съгласно същата, на 06.07.2020 г. между 21,30 часа и 22,30 часа, измереното количество валеж в район „Сердика“ е около 40 мм. /л/кв. м./.

Приложени са Договор за наем от 10.02.2006 г. за обект – магазин с адрес [населено място] [улица]; Заповед от 07.07.2020 г. за извършване на инвентаризация и класификация на материални запаси, с цел установяване на количествата стоки, погинали при наводнението. Определена е комисия за извършване на инвентаризацията в състав: М. И. – управител, И. И. – счетоводител, М. А. – човешки ресурси. Представен е Акт за брак, представляващ регистър на кредита на сметка 304 – Стоки, в кореспонденция с дебит на сметка 601 - Разходи за материали.

С ИПДПОЗЛ №Р-22221321000070-040-002/12.03.2021 г. от търговеца са изискани конкретни относими документи и доказателства за бракуваните стоки. Представен е Акт за брак от 31.08.2020 г. за стоки на обща стойност 194 104,71 лв., в който са описани стоките по количество и единична цена и обща стойност. Приложена е Заповед №1/07.07.2020 г. за извършване на инвентаризация; Протокол за бракуване №1/2020 г., в който не фигурира опис на стоката, подлежаща на бракуване; Заповед от 01.08.2020 г. за ликвидация на материален и нематериален дълготраен актив, с която е одобрен Протокол №1/2020 г. за бракуване на негоден материален актив, чрез предаване на дружество за транспортиране, третиране и съхраняване на отпадъци.

С Протокол №1715463/01.06.2021 г. е документирано посещение на магазина, в който се сочи, че се съхраняват стоките, нает от ЕТ „МПИ - МИХАИЛ ИВАНОВ“, находящ се в [населено място] [улица]. При посещението на адреса е установено, че на адреса има два магазина. Единият магазин е нает от „СТАРТЕР ЕЛ ЕМ 21“ ООД с ЕИК[ЕИК], съгласно Договор за наем от 01.03.2021 г. и предишен наемател „БЕЛСТАРТЕР“ ООД с ЕИК[ЕИК]. Другият магазин е заключен, видимо необитаем.

Изпратено е ИПДПОТЛ №Р-22221321000070-041-001/16.06.2021 г. до наемодателя на магазина – М. Т., с което са изискани документи и писмени обяснения във връзка с отдадения имот на ЕТ „МПИ - МИХАИЛ ИВАНОВ“. Поискана е информация кога е прекратен договърът за наем за магазина, оставяни ли са стоки след прекратяване на наема, наемателят има ли достъп до магазина, кога са изнесени стоките от магазина, наводняван ли е обекта на 06.07.2020 г. и притежава ли документи за установяване на щетите и нанесени ли са щети на активи и стоки на трети лица.

В отговор по искането, са представени писмени обяснения, в които се сочи, че договърът за наем е прекратен на 02.12.2013 г. Наемателят няма достъп до магазина.

Стоките са изнесени, непосредствено след прекратяване на договора. Приложена е декларация, че на 06.07.2020 г. имотът не е наводняван. Представено е копие на покана от ЕТ „МПИ - МИХАИЛ ИВАНОВ“ до наемодателите на имот – магазин, находящ се в [населено място], [улица], с което търговецът уведомява собствениците на имота, че съгласно прекратяването на договора за наем от 02.12.2013 г., същият е освободен.

От органите по приходите до жалбоподателя е съставено трето по ред ИПДПОЗЛ №Р-22221321000070-040-003/21.06.2021 г., с което са изискани: данни на дружеството, на което са предадени отпадъците за транспортиране, третиране и съхраняване на отпадъци; доказателства за унищожаването на стоките, доказателства за депониране на отпадъците, съгласно изискванията на Закона за управление на отпадъците /ЗУО/ и платена за целта такса; документ за отчетени разходи за депониране на бракуваните стоки от депо за промишлени отпадъци и доказателства, във връзка с унищожаването и/или за последващо разпореждане за бракуваната такава; точното местонахождение на наличната стока, съгласно обратна ведомост. В РД е отбелязано, че искането не е редовно връчено. В тази връзка е констатирано, че по искането не са представени документи.

Въз основа на констатираното в РД са формирани следните изводи:

От търговеца е декларирано, че погиването на стоките е станало на 06.07.2020 г. в резултат на намокряне на адрес [населено място] [улица], където е била съхранявана стоката. Декларирано е, че стоките са били унищожени, чрез изхвърляне поради промяна на физическите им показатели, които са ги направили негодни за последващата им продажба. Констатирано е, че от жалбоподателя не са представени доказателства за действието на непреодолима сила, които да са довели до унищожаване на стоките. Представена е само справка от 04.12.2020 г., изготвена от Национален институт по метеорология и хидрология за стойността на измерените валежи през м. 07.2020 г. и по-конкретно за 06.07.2020 г. както бе посочено по-горе, съгласно същата, на 06.07.2020 г. между 21,30 часа и 22,30 часа измереното количество валеж в район „Сердика“ е около 40 мм. /л/кв. м./. Прието е, че не са представени достатъчно доказателства и достоверни данни, за това че в резултат на валежите на 06.07.2020 г. са били наводнени стоките, описани в протокола за брак. От страна на търговеца не са ангажирани доказателства за това, че описаните вещи и материални запаси в протоколите за брак са били налични в помещението, стопанисвано от същия и увредени от наводняване. Не са представени доказателства, нито са отчетени разходи за депониране на бракуваните стоки, като промишлен отпадък в депо за промишлени отпадъци и доказателства във връзка с унищожаването и/или за последващо разпореждане за бракуваната такава. В РД е посочено, че липсата на протоколи от съответните институции означава липса на официални документи, които да удостоверят действителността на негодността на стоките по протоколите за брак, съставени от търговеца, които като частни писмени документи не се ползват с обвързваща материална доказателствена сила.

Достоверността на декларираните обстоятелства от ревизираното лице не се потвърждава и от наемодателя на магазина, който декларира, че на 02.12.2013 г. е прекратен договора за наем с ЕТ „МПИ МИХАИЛ ИВАНОВ“. Наемодателят декларира също, че магазинът не е наводняван и не са съхранявани стоки на ЕТ „МПИ – МИХАИЛ ИВАНОВ“ след прекратяване на договора.

Предвид изложеното, органите по приходите са приели, че в случая е приложима

разпоредбата на чл. 79 ал. 3 от ЗДДС, съгласно която регистрирано лице, което изцяло или частично е приспаднало данъчен кредит за произведени, закупени, придобити или внесени от него стоки, при унищожаване, установяване на липси или при бракуване на стоките, начислява и дължи данък в размер на приспаднатия данъчен кредит.

В РД е посочено, че съгласно чл. 79, ал. 4 от ЗДДС начисляването на данъка по ал. 1 - 3 се извършва в данъчния период, през който е възникнало съответното обстоятелство, чрез съставяне на протокол за определяне размера на дължимия данък и отразяването му в дневника за продажбите и справка-декларацията за този данъчен период. Съгласно чл. 86, ал. 1 от ЗДДС регистрирано лице, за което данъкът е станал изискуем, е длъжно да го начисли, като:

1. издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред;
2. включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по ЗДДС за този данъчен период;
3. посочи документа по т. 1 в дневника за продажбите за съответния данъчен период

Съгласно чл. 86, ал. 2 от ЗДДС данъкът е дължим от регистрираното лице за данъчния период, през който е издаден данъчният документ, а в случаите, когато не е издаден такъв документ или не е издаден в срока по този закон - за данъчния период, през който данъкът е станал изискуем.

При проверка на дневника за продажби и СД по ЗДДС за м. 08.2020 г. не са установени отразени протоколи за брак. Не са представени и документи, удостоверяващи наличие на обстоятелства по чл. 80 от ЗДДС/ограничения за корекции/, при които корекции по реда на чл. 79 от ЗДДС не се извършват .

Констатирано е, че по счетоводни данни ревизираното лице е отразило бракуването на стоките през м. 08.2020 г., като сметка 304 - Стоки е кредитирана срещу дебитирането на сметка 601 - Разходи за материали със сумата от 194 104,71 лв. Декларирано е, че бракуваните стоки са съхранявани в склад на [улица], но са събрани доказателства, че обектът е освободен от ревизираното лице на 02.12.2013 г. В тази връзка е посочено, че ЕТ не е бил наемател на склада 7 години преди датата, на която сочи, че стоката му е била наводнена именно в този склад. На 01.06.2021 г. е направено посещение на декларирания адрес на съхранение на стоките – [населено място] [улица], но на декларираното място не са установени налични стоки. Ревизирано лице не предоставя доказателства за съхранение, или депониране на бракуваните стоки или последващо разпореждане с тях. В заключение в РД е формиран извод, че през м. 08.2020 г. на практика се установява липса на стока в размер на 194 104,71 лв.

Предвид гореизложеното, на основание чл. 86 от ЗДДС, във връзка с чл. 79, ал. 1 от ЗДДС и чл. 79, ал. 3 от ЗДДС за ревизирания период м. 08.2020 г., с РД е доначислен ДДС в размер на 38 820,94 лв.

Посочената корекция е оспорена по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК с Възражение вх. №59-00-168#3/30.08.2021 г., което е разгледано и е преценено като е преценено като неоснователно. С възражението ревизираното дружество се позовава на доказателство, представено в хода на извършената ПУФО и по-специално – на представен договор с „ЕВАСТО“ ООД за транспортиране на отпадъци в отговор на Искане с №Р-22221321000070-040-003/21.06.2021 г.. Приложена е също и декларация, подписана от Н. И. Я., с адрес [населено място], [улица], ет. 2 /съседен имот

на процесния склад/, с която лицето декларира, че е собственик на имот, находящ се на същия адрес, който представлява жилищен обект на ет. 2 и склад/мазе на етаж сутерен. В същата се посочва, че през 2013 г. Н. Я. е предоставил на М. В. И. склада. Поради обстоятелството, че М. И. е трябвало да освободи наетия от него склад в предната част на същата сграда, Я. му е предоставил мазето си докато намери нов склад. Това е продължило през годините, поради това, че Я. не е ползвал мазето. М. И. е ползвал склада до м. юли 2020 г., когато помещението се е наводнило при проливните дъждове. Представени са отново доказателствата за бракуване на стоката, който подробно са описани в РД.

Във връзка с така изложените аргументи, ревизиращият екип по отношение на договора, сключен с „ЕВАСТО“ ООД за транспортиране на отпадъци е изготвил искане до „ЕВАСТО“ ООД с изх. №Р-22221321000070-041-003 от 15.09.2021 г. Искането е връчено на деклариран електронен адрес за кореспонденция [електронна поща] на 15.09.2021 г. От дружеството е изискано да предостави Договор за обслужване, сключен между страните през 2020 г.; издадена фактура по повод този договор, документи за разплащане и други относими документи за извършена услуга - пътни листове и товарителници, от които е видно мястото на товарене и разтоварване на отпадъците, писмени обяснения за вида на отпадъците, които са товарени и извозени. Изискано е да се дадат обяснения какво представляват тези отпадъци, от какъв продукт произлизат, както и състоянието в което са били при тяхното товарене.

В отговор на връченото искане на 20.09.2021 г. дружеството е изпратило документи по електронен път, регистрирани с вх. № 59-00-168#4 от 21.09.2021 г. Предоставени са: Договор за обслужване от 01.08.2020 г.; фактура № 953 от 31.08.2020 г. на стойност 1 213,72 лв.; Приемо-предавателни протоколи от дати 07.08.2020 г. и 11.08.2020 г., Пътни листове от дати 07.08.2020 г. и 11.08.2020 г. с маршрут Пловдив – София – Б. – Пловдив; Товарителници от 07.08.2020 г. и 11.08.2020 г.; Платежно нареждане. Съгласно документите са извозвани отпадъци от стъкло, пластмаса, метал и масла. Количеството на извозените черни метали е 2 018 кг. Съгласно писмените обяснения на управителя, материалът е представлявал отпадъчен продукт от масла, пластмаси, стъкло и отпадъчен продукт от авточасти.

От органите по приходите е констатирано, че не са дадени писмени обяснения за адрес, от който тези отпадъчни продукти са извозени. Такъв адрес не е отразен и в предоставените документи – договор, приемо-предавателни протоколи, пътни листа и товарителници. Не са дадени писмени обяснения за състоянието, в което тези продукти са били при тяхното товарене. В тази връзка в РА е прието, че документите за превоз на бракуваната стока, предоставени от „ЕВАСТО“ ООД, в които фигурира превоз на черни метали, по същество само показва, че такива са извозени, без обаче да доказва обект, от който тези материали са извозени, както и причините поради които са бракувани.

Във връзка с декларираното обстоятелство от Н. Я., че същият е отдал имот, представляващ мазе за складиране на стоки на М. И., след представяне на възражението до посоченото лице е изготвено ИПДПОЗЛ №Р-22221321000070-041-002/15.09.2021 г. Същото е връчено лично срещу

подпис на Я. на 21.09.2021 г. Изискана е следната информация: Договор за наем, сключен с ЕТ; документи за платен наем; доказателства, че доходът от наем е деклариран пред ТД на НАП с годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл. 50 от ЗДДФЛ, получен доход от наем за годините от 2013 г. до 2020 г.; документи, доказващи наводнение на имота. От лицето е изискано, в случай, че не притежава изисканите документи, да предоставите надлежно писмено обяснение за причините, поради които такива документи не са съставяни, и декларирани.

За връчване на искането е съставен Протокол КД 73, серия АА № 1585742 от 21.09.2021 г. С протокола е обективизирано връчване на искането, по което лицето е изявило желанието да даде писмени обяснения, които да се впишат в протокола. При даване на обясненията е присъствал и М. И., който е вписан в протокола, и на когото е връчен екземпляр от документа. Н. Я. е деклариран следното: Не е сключвал договор за наем с ЕТ „МПИ МИХАИЛ ИВАНОВ“ и няма никакви договорни отношения с търговеца. Няма документи за изплатен наем, не е вземал пари от М. И. и не е обявявал доходи от наем. Декларира, че няма документи за наводнение. Дава обяснение, че сградата е строена през 1919 г., когато не е имало изградена канализация и мазетата са се отводнявали с помощта на помпи. След изграждане на канализацията, при проливни дъждове мазетата редовно се наводняват.

На 21.09.2021 г. е съставен Протокол КД 73, сер. АА №1585743/21.09.2021 г., в който е описан обекта, който Н. Я. е предоставил на М. И.. Обектът е мазе, което има метална капандура от към [улица], както и врата от към входа на жилищната сграда, която е зад метална ограда, заключена с катинар. На входа не се виждат охранителни камери. Металната капандура е на нивото на улицата и представлява отвор към мазето.

По отношение на предоставените документи за брак, същите подробно са описани в констативната част на РД, а именно: Акт за брак от 31.08.2020 г. на обща стойност 194 104,71 лв., в който са описани стоките по количество и единична цена и обща стойност; Заповед №1/07.07.2020 г. за извършване на инвентаризация; Протокол за бракуване №1/2020 г., в който не фигурира опис на стоката, подлежаща на бракуване; Заповед от 01.08.2020 г. за ликвидация на материален и нематериален дълготраен актив, с която е одобрен Протокол №1/2020 за бракуване на негоден материален актив, чрез предаване на дружество за транспортиране, третиране и съхраняване на отпадъци. Според Протокола за бракуване на стоки №1/2020 г. от 30.07.2020 г. е установено, че причините за бракуването на стоките е наводнение на 06.07.2020 г., при което е наводнен склада на [улица], и комисията намира, че за това състояние на активите виновни няма. В тази връзка от органите по приходите е констатирано, че склад на ЕТ на посочения адрес на практика не съществува. За обекта, за който се твърди, че е предоставен за ползване няма подписани документи – договор за наем, няма плащане между лицата, дори няма характеристики какво точно се дава за ползване като квадратура, електрификация, водоснабдяване, охрана, посредством изградени защити за достъп до мазето и др. характеристики, които следва да бъдат известни, в случай, че там ще бъдат съхранявани стоки. На практика, в ЕТ няма одитна следа, че е стопанисвал обект под наем, в който е съхранявал своите стоки.

Едновременно с изложеното, в РА е посочено, че дори условно да се приеме, че стоката е съхранявана в това мазе, то видно от декларираното за този обект е, че мазето не е било пригодно за съхранение на автомобилни авточасти, поради факта че редовно се наводнява при силен дъжд. В тази връзка, органът по приходите е счел, че в случая не става въпрос за непреодолимо природно бедствие, а за небрежност на отговорното лице, което в случая е ЕТ. Формиран е извод, че в случая търговецът не е положил грижа за своята стока. В тази насока са изложени подробни аргументи. В резултат на констатираните обстоятелства, е формиран извод, че погиването на тази стока е по вина на търговеца.

В съответствие с потвърдената в РА корекция по посочения ред, декларираният от ЕТ резултат за м. 08.2020 г. – ДДС за внасяне в размер на 2 000,00 лв. е изменен и с РА е установен резултат ДДС за внасяне в размер на 40 820,94 лв. Определени са лихви за просрочие в размер на 4 309,22 лв. Актът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК с вх. № 34-00-284/01.11.2021 г. по описа на ТД на НАП-София. ,т.е в срока по чл. 152, ал. 3 от ДОПК. С решение № 10/ 04.01.2022 г. директорът на Дирекция „ОДОП” е потвърдил обжалвания пред него РА в частта му ,с която е доначислен данък добавена стойност /ДДС/ за данъчен период м.08/2020 г. в размер на 38 820,94 лв. и лихва за забава в размер на 4 309,22 лв. Няма данни кога е връчено решението на оспорващия. Жалбата е подадена чрез административния орган на 25.01.2022 г.

При предходното разглеждане на делото е назначена и изслушана съдебно счетоводна експертиза. Съгласно заключението на същата, прието в с.з. на 28.02.2023 г. и след преглед и анализ на описаните документи се установява, че дружеството е водило аналитична отчетност, както на ниво аналитични сметки, така и на ниво аналитичност в сметката: например в сметка 304 „Стоки“ по видове стоки, с количество, единична цена и стойност. В аналитичните партиди стоките са заведени с непълни наименования, а не с тези, които са във фактурите за доставка. Например за вид стока „масло“ са въведени партиди в аналитичната отчетност „масло“, „масло полусинтетично“, „масло трансмисионно“, а във фактурите изписването на наименованието на стоката е CASTROL EDGE TD 505 01 5W40 4L 2 бр; CASTROL SYNTRAX LS 75W140 1L 1 бр.; MOTOR GOLD ECOTEC 10W40 5L 2 бр.; MOTUL 8100 X-CESS 5W40 5L 1 бр. и др.

Експертът е констатирал, съобразно представените документи към делото във флаш паметта, че аналитична справка, от която се установява датата на придобиване и заприходяване на процесните бракувани стоки е представена пред НАП в отговор на ИПДПОЗЛ № Р-22221321000070-040-003/21.06.2021г. и е наименована „стоки изписване“. Справката е налична по делото във флаш паметта. Процесните бракувани стоки са придобити през периода 2009г. – 2018г., като най-много счетоводни записи са извършени през периода 2013г. – 2017г. Част от закупените стоки са осчетоводени в месец и година, различни от месеца на закупуване на стоките – сравнение между колона 11 (дата на фактурата), с колони 7 и 8 от Приложение № 1 към експертизата, като

обичайно фактурите са осчетоводявани в месеца на издаването им. Правото на данъчен кредит е упражнено в месеца на осчетоводяване на фактурите – месец и година на осчетоводяване са видни в справка, наименувана „стоки изписване“, приложена към флаш паметта по делото.

При тази разпоредба на закона, стоки, различни от недвижими имоти, каквито се явяват процесните бракувани стоки, за които е упражнено правото на данъчен кредит преди 2016 г., подлежат на бракуване съгласно чл. 80, ал. 1, т. 4 от ЗДДС през 2020 г. (годината на Акта за брак) без корекция на данъчния кредит. Годината на упражненото право на данъчен кредит е видна в справката „стоки изписване“, приложена от жалбоподателя във флаш паметта към делото, където са посочени месец и година на осчетоводяване на фактурата за покупка. Експертът е установил, че в дружеството жалбоподател са осъществени доставки на стоки, които имат срок на годност: моторни масла, гуми, добавки, акумулатори, антифриз, съответно при надлежно установяване, че е изтекъл срока на годност на съответната стока, чл. 80, ал. 2 от ЗДДС би намерил приложение.

Съдът кредитира заключението на вещото лице като обективно и логично, съответстващо на останалите писмени доказателства по спора. Представени са и са приети като неоспорени по делото писмените доказателства, коментирани от вещото лице в заключението.

При настоящото разглеждане на делото, в изпълнение на дадените с решение № 4552/11.04.2024 г. по адм. д. № 11141/2023 г. на ВАС указания, с определение от 09.05.2024 г. е изискано от ответника да представи допълнителни писмени доказателства. Същите са приложени по делото.

При изложената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и 113 от кодекса. От страна на жалбоподателя се оспорва факта, че притежаваните от органите по приходите електронни подписи са КЕП, както и че същите са използвани за подписването на документите по ревизията, вкл. и РА.

Що се касае до изискванията към КЕП, съгласно легалното определение на това понятие, дадено с препращащата норма на чл. 13, ал. 3 ЗЕДЕП, това е „електронен подпис“ по смисъл на чл. 3 т. 12 от Регламент (ЕС) № 910/2014г., а именно „усъвършенстван електронен подпис, който е създаден от устройство за създаване на квалифициран електронен подпис и се основава на квалифицирано удостоверение за електронни подписи“.

От своя страна електронен подпис означава „данни в електронна форма, които се добавят към други данни в електронна форма или са логически свързани с тях, и които титулярят на електронния подпис използва, за да се подписва“ (така чл. 13 ал. 1 от ЗЕДЕУУ във вр. с чл. 3 т. 10 от Регламент (ЕС)

№ 910/2014), а „усъвършенстван електронен подпис“ е „електронен подпис, който отговаря на изискванията, посочени в член 26“ (така чл. 13 ал. 2 от ЗЕДЕУУ във вр. с чл. 3 т. 11 от Регламент (ЕС) № 910/2014г.).

Или в обобщение, за да е налице КЕП, е необходимо да става въпрос за електронен подпис, отговарящ на изискванията на чл. 26 от Регламент (ЕС) № 910/2014г., да е създаден от устройство за създаване на квалифициран електронен подпис и да се основава на квалифицирано удостоверение за електронен подпис.

Противно на наведените от жалбоподателя възражения, по делото са ангажирани доказателства за това, че използваните от органите по приходите електронни подписи отговарят на всички така посочени нормативни изискванията на Регламент (ЕС) № 910/2014г., вкл. и са основани на квалифицирани удостоверения за електронен подпис, отговарящи на всички изискванията Приложение I от същия общностен акт (а те са изчерпателни така чл. 28 § 2 от Регламент (ЕС) № 910/2014), поради което и обоснован е изводът на съда, че те съставляват КЕП по смисъла на посоченото по-горе легално определение. В този смисъл, нищожността е налице при пороци, съставляващи съществени нарушения на законността, които не могат да бъдат търпани от правния мир, поради което нищожните актове не могат да бъдат санирани. Когато административният акт страда от важен, тежък или съществен порок, той е нищожен. За да води определено нарушение до недействителност, то трябва да е съществено, тъй като несъществените нарушения изобщо не се отразяват върху валидността на административния акт. В конкретния случай не се установява допуснато нарушение, което да е от кръга да съществените и което да касае образуването на процесното производство респ. да не може да се поправи с последващи действия.

Ревизионният акт е изготвен в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите реквизити. Мотивиран е надлежно, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, където са подробно изложени фактическите констатации и съображения на екипа.

Спорът между страните е правен и е свързан с приложението на разпоредбата на чл. 79, ал. 1 от ЗДДС във вр. с чл. 80, ал. 2, т. 1 и чл. 80, ал. 2 т. 5 от същия закон (*изм. и доп. ДВ. бр.96 от 6 Декември 2019г.*).

Съгласно чл. 79, ал. 1 от ЗДДС регистрираното лице, което частично или изцяло е приспаднало данъчен кредит за произведени, закупени, придобити или внесени от него стоки, при унищожаване, установяване на липси или при бракуване на стоките, както и при промяна на предназначението им, начислява и дължи данък в размер на приспаднатия данъчен кредит. Разпоредбата не се прилага в случаите на брак, поради изтичане срока на годност/ трайност, определен съгласно изискванията на нормативен акт – чл. 80 ал. 2 т. 5 от ЗДДС също и при унищожаване, липса или брак, причинени от непреодолима сила, както и в случаите на унищожаване на акцизни стоки под административен контрол по реда на Закона за акцизите и данъчните складове – чл. 80 ал. 2 т. 1 от ЗДДС. Данък върху добавената стойност не се

начислява само при хипотези, които по волята на законодателя са свързани с изключителност на случая и ако са налице всички предпоставки за това, (аварии, катастрофи, непреодолими сили).

От представено от жалбоподателя Писмо изх. №ОД-03-747-1 от 04.12.2020 г. на Националния институт по метеорология и хидрология е установено и не се оспорва обстоятелството, че на 06.07.2020 г. е имало интензивен валеж в Район „Средец“ около 40 мм /л/кв.м./ . Не съществуват обаче доказателства за причинно-следствена връзка между юридическото събитие, отразено в писмото на НИМХ и наводнението на помещението, което жалбоподателят сочи, че било склада, в който са съхранявани „бракуваните“ стоки. Удостоверението на НИМХ не е годно доказателство за удостоверяване на настъпило наводнение на процесния обект, находящ се [населено място], [улица]. Не е налице Удостоверение от компетентни държавни или общински органи за настъпило наводнение в конкретния обект-РСПАБ-София. Това се потвърждава и от дадените в хода на ПУФО и ревизията обяснения на жалбоподателя. В тази насока не са ангажирани и доказателства за твърдяното обаждане на телефон 112 в посочения ден- 06.07.2020 г. Видно от ИПДПОЗЛ№ Р-22221321000070-041-001/16.06.2021 г. до наемодателя на магазина М. Т.- доказателство събрано от приходните органи в хода на извършване на насрещна проверка на М. Т.), същата на въпроса „наводняван ли е обектът на 06.07.2024 г. и притежавате ли документи за установяване на щетите и нанесени ли са щети на активи на стоки на трети лица“ е отговорила отрицателно.

Следва да се отбележи, че противно на твърденията на жалбоподателя, че соченото доказателство не е представено от административния орган, съдът установи, че ИПДПОЗЛ№ Р-22221321000070-041-001/16.06.2021 г. се намира на листове от 207 до 209 на Папка 2, която се явява папка- приложение към основната административна преписка и се съхранява в архива на АССГ. Допълнителен аргумент в тази насока са разнопосочните твърдения на жалбоподателя какъв точно магазин на [улица] е ползвал. В началото е посочил наемните си правоотношения с лицето М. С. Т., а в последствие е твърдял, че има неформални наемни отношения с друго лице, притежаващо съседен имот на същия административен адрес. От събраните доказателства и по- конкретно приложено копие на Покана, собственоръчно подписана от жалбоподателя до собствениците на имота, основателно е констатирано, че наетият магазин е освободен във връзка с прекратяване на договора на 02.12.2013 г. Следователно, правилно в РА е преценено, че към процесния период - м. 07.2020 г., жалбоподателят не е ползвал магазин на [улица], собственост на М. Т. и на този адрес не се съхранява негова стока. Посочената покана е налична по административната преписка, а и отново е представена от ответника при разглеждане на настоящото дело, съгласно указанията в Определение от 09.05.2024 г. Дотук изложеното се потвърждава и от направена проверка на място, документирана с Протокол №1715463 от 01.06.2021 г., при която е установено ползване на един магазин от друг наемател и друг празен магазин, видимо необитаем.

В тази връзка, в периода след издаване на РД от органите по приходите е извършена проверка на място, в присъствието на жалбоподателя и Я., което е

документирано с Протокол №1585712/21.09.2021 г., в който са отразени писмени обяснения на Я.. Видно от посочения протокол писмените обяснения гласят, както следва: /цит./ „... лицето изяви желание да даде устни обяснения, които да се протоколират. Договор за наем с ЕТ „МПИ - МИХАИЛ ИВАНОВ“ не е сключван и нямат никакви договорни отношения. Декларира, че няма документи за платен наем и не е взимал пари от М. И.. Не е обявявал доходи пред ТД на НАП за получен доход от наем, няма документи за наводняване, но дава устни обяснения, че сградата е построена през 2019 г., когато не е имало изградена канализация и мазетата са се отводнявали с помпи. След изграждане на канализацията при проливни дъждове мазетата редовно се наводняват“. Видно е, че дадените обяснения не съдържат категорично изявление на Я. де е предоставял за ползване свой имот на ЕТ „МПИ - МИХАИЛ ИВАНОВ“. Напротив, в обясненията изрично се посочва, че лицето няма никакви договорни отношения с дружеството, не е получавал пари от жалбоподателя и не е обявявал доходи от наем. В хода на административното и съдебното производство от страна на жалбоподателя не са ангажирани писмени доказателства в подкрепа на твърдението му, че е стопанисвал твърдения имот, като например да е закупувал и монтирал помпено оборудване, складови стелажи и др. в посоченото мазе. При ревизията е констатирана липса на надеждна одитна следа за ползване на сочения имот за скла - платажни документи, разписки или други за ползвано електричество, такси за почистване на вход и др. подобни, съдържащи обективни данни, въз основа на които да се приеме, че ЕТ действително е ползвал мазе за склад на сочения адрес в продължение на 7 години. Напротив, според доказателствата по преписката и дадените писмени обяснения е видно, че от 2013 г. жалбоподателят не ползва магазин на този адрес. След като не би могло да се установи с категоричност ползването на процесния обект /първоначално магазин, в последствие мазе на [улица]/, то и недоказано остава твърдението, че там се е съхранявала процесната стока, респективно, че на въпросната дата- 06.07.2020 г. в обекта е настъпило унищожаването ѝ чрез наводнение. Още повече, че процесната бракувана стока е значителна като видове, обеми и количества и възлиза на обща стойност 194 104,71 лв., което обективно не предполага да е практически възможно да се съхранява в едно мазе. В подкрепа на изводите на ревизиращите органи са дадените писмени обяснения от 18.06.2021 г. на жалбоподателя, според които, наличната стока по обратна ведомост, се съхранява на обект [населено място], [улица]. За същия отново не са ангажирани доказателства, че ЕТ съхранява стока, въпреки, че не случайно отново не са представени доказателства от кога и на какво основание се ползва този друг склад, както и в същия да е настъпвало наводнение, което да доведе до унищожаване на стоката. Съвкупната преценка на посочените данни и установени при ревизията обстоятелства налагат еднозначния извод, че към процесния период м. 08.2020 г. жалбоподателят не е съхранявал процесната стока на обща стойност 194 104,71 лв. в обекта на [улица], която стока да е увредена от наводнение в този имот. Съдът споделя становището на ревизиращите органи, че дори сочното мазе да е ползвано безвъзмездно, то това не е било

в съответствие с принципите за добре положена грижа от добросъвестен търговец. Самият търговецът твърди, че е съхранявал стока на място, за което не е подписал договор за наем. Това логично би могло да доведе до непредвидими за ЕТ последствия по отношение на това, че няма сигурност кой ще се разпорежда с неговата стока на обект, който няма как да контролира и не е в неговите правомощия да се разпорежда.

На следващо място, мазето, за което се твърди, че стоката е съхранявана, има метална капандура от страна на [улица], през която при проливни дъждове естествено изтича вода в самото мазе. Този факт е очевиден и няма как да не може да се предвиди, че това обстоятелството представлява проблем за складираната там стока. В подкрепа на това са и дадените обяснения на собственика Я., че сградата е стара и фактически мазетата често се наводняват.

В допълнение, според данни от подадените годишни финансови отчети /ГФО/, стока в големи размери и на значителна стойност е съхранявана в продължителен период от време – от 2013 г. до 2020 г. Също така по декларирани от лицето данни в отчета за приходите и разходите /ОПР/ за годините от 2015 г. до 2018 г. е видно, че стоките наличности нарастват, като през 2015 г. стоките са в размер на 244 хил. лв., а пред 2018 г. са в размер на 262 хил. лв. Съгласно оборотна ведомост за м. 08.2020 г. наличността в началото на периода е в размер на 270 хил. лв. /За годините от 2013 г. до 2014 г. в ТР към АВ няма публикувани ГФО/.

В тази връзка правилно в оспорения ревизионен акт и потвърждаващото го решение е прието, че увеличението на стоково-материалните запаси предполага от един търговец да бъдат направени усилия за съхранение на тези стоки в защитен обект, както и в обект в който лицето има възможност, чрез договорни отношения да оказва контрол върху стоките наличности. В случая, ЕТ не е предприел действия да защити своята стока от природни бедствия, кражба и др.. Същият не е и застраховал своята стока.

Предвид гореизложеното, правилно в РА е прието, че в случая не са доказани предпоставките за освобождаване от корекция на ползван данъчен кредит в хипотезата на чл. 80, ал. 2, т. 1 от ЗДДС

Съдът намира, че не е налице и хипотезата на чл. 80 ал. 2 т. 5 от ЗДДС, тъй като не са съставени документи, надлежно доказващи изтичането на срока на годност на бракуваните стоки. В протоколите за брак не се сочи партидата на бракуваната стока, причините за брака. Липсва документ, в който да е определен обичайния за съответната дейност размер на брака за всяка партида или стоково-материален запас.

За да се докаже реализирания брак през ревизираните периоди, жалбоподателят следва да установи при условията на главно пълно доказване съпътстващи документи, обвързващи съответния вид бракувана стока с конкретна партида-документи от производителя, от които да е видно какъв е срокът на годност на всяка една стока. Такива не се представени в производството.

Предвид липсата на нормативен документ, който да указва срокът на годност на бракуваните продукти, то добрата търговска практика изисква преди бракуването им да е налице установен фирмен стандарт за това. Доколкото

жалбоподателят не е представил такъв утвърден от него стандарт, то и недоказано остава обстоятелството дали действително е изтекъл срокът на годност на бракуваните стоки. В подкрепа на този извод е и заключението на СИЕ, в което се сочи, че от представените аналитични справки не са видни данни за датата на придобиване и заприходяване на процесите бракувани стоки /стр.4 от заключението, абзац 7/. Същевременно, преценени според своето съдържание в представените за целите на процеса данни на електронен носител - флашка /в съдебно заседание на 22.11.2022 г./, вещото лице отбелязва, че същата съдържа „справка“, която дава информация за вида на стоката, която е изписана на разход, датата на покупната фактура и месец/година на осчетоводяване на покупката/ - стр. 3 от заключението /долу/ и стр. 4. Тази справка не е придружена от първични счетоводни документи - фактури за придобиването на стоките. Същата е извънсчетоводна .Единствено първични счетоводни документи, съставени според изискванията на чл. 114 от ЗДДС с ясна индивидуализация могат да обосноват датата на придобиване на бракуваните стоки. Такива, както вече бе посочено, не са представени от страна на ревизираното лице, нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебното дирене. Липсата на такива не може да придаде доказателствена сила на счетоводните записвания относно факта на придобиване на стоките по вид и количество и същевременно е предпоставка и за липса на аналитична счетоводна отчетност.

Ето защо, съдът споделя изводът, че съдържанието на документите (протоколи за бракуване на материални), които са съставени за брака на въпросните стоки, не е достатъчно, за да се установи изтичане срока на годност на описаните в тях стоки. Липсата на тази съществена за спорния въпрос информация не дава възможност да се формира обоснования извод, че стоките, описани в протоколите за брак са действително с изтекъл срок на годност. В този смисъл е и трайната съдебна практика на ВАС, в насока, че воденето на аналитична счетоводна отчетност е предпоставка за обосноваване на връзката между придобитите и продадените стоки / вж. решение № 12838/29.10.2014 г. по адм.дело 16472/2013 г.; решение № 13614/13.11.2014 г. по адм. дело на 1026/2014 г.; решение № 4639/03.04.2014 г. по адм.дело 10009/2013 г., всички на ВАС/.

В допълнение следва да се отбележи, че ревизираното лице не е представило надлежни доказателства и по отношение депонирането и последващото разпореждане с бракуваните стоки. Както вече беше посочено, в хода на ревизионното производство от жалбоподателя е представен Договор за обслужване от 01.08.2020 г. с „ЕВАСТО“ ООД за транспортиране на отпадъци; фактура № 953 от 31.08.2020 г. на стойност 1 213,72 лв.; Приемо-предавателни протоколи от дати 07.08.2020 г. и 11.08.2020 г. Прави впечатление, че нито от представените документи, нито от дадените писмени обяснения на управителя на „ЕВАСТО“ ООД, става ясно от кой точно адрес са извозени отпадъците. Няма данни и за причините, поради които материалите са бракувани. Тези обстоятелства водят до обоснования извод, отразен и в РА и РД, че е налице неяснота относно конкретния обект, от който са извозени отпадъците, съответно е невъзможно да се прецени дали действително същите са бракувани вследствие на настъпило наводнение на [улица], както

се твърди от жалбоподателя. На следващо място, предвид факта, че договорът няма достоверна дата, същият не е заверен и съответно не отговаря на изискванията на чл. 181 от ГПК, обосновано е съмнението на административния орган, че същият е съставен единствено за целите на ревизията.

С оглед гореизложеното, съдът намира, че не са налице предпоставките на чл. 80, ал. 2, т. 1 и чл. 80 ал. 2 т. 5 от ЗДДС), за да се приеме, че жалбоподателят би могъл да се освободи от корекция на ползван данъчен кредит. Ето защо, оспореният РА № Р-22221321000070-091-002 от 29.09.2021 г се явява законосъобразен, а жалбата срещу него – неоснователна.

Предвид изхода на спора, искането на ответника за присъждане на разноски е основателно. Съдът, на осн. чл. 226, ал. 3 от АПК следва да се произнесе по дължимите разноски пред трите инстанции. С оглед общия материален интерес 43 130,16 лв. (главница в размер на 38 820,94 лв. и лихва за просрочие върху същата в размер на 4 309,22 лв.), и съобразно разпоредбата на чл. 161 от ДОПК във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на общо 12 301,23 лв. (дванадесет хиляди треста и един лева), представляващи юрисконсултско възнаграждение, за процесуално представителство по адм. дело № 1986/2022 г. по описа на АССГ, адм. дело № 11141/2023 г. по описа на ВАС, както и тези сторени пред настоящата инстанция.

Така мотивиран и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ЕТ „МПИ- М. И.“, ЕИК:[ЕГН], със седалище [населено място], жк Н. 1, [жилищен адрес] представлявано от М. В. И. чрез от адв. Ч. против Ревизионен акт /РА/ №Р-22221321000070-091-002 от 29.09.2021 г., издаден от М. А. К. – орган, възложил ревизията и А. Л. И. – ръководител на ревизията, потвърден от директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП с решение № 10/ 04.01.2022 г., в частта му ,с която е доначислен данък добавена стойност /ДДС/ за данъчен период м.08/2020 г. в размер на 38 820,94 лв. и лихва за забава в размер на 4 309,22 лв.

ОСЪЖДА ЕТ „МПИ-М. И.“, ЕИК:[ЕГН], със седалище [населено място], жк Н. 1, [жилищен адрес] представлявано от М. В. И. чрез от адв. Ч. да заплати на Дирекция ОДОП-НАП-София сумата от 12 301,23 / дванадесет хиляди треста и един лева и 23 стотинки8 лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ:

